

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 81/2012-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť PhDr. M. R., R., zastúpenej advokátom JUDr. O. Š., B., vo veci namietaného porušenia čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 8 Co 165/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PhDr. M. R. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. februára 2012 doručená sťažnosť PhDr. M. R., R. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) v konaní vedenom Krajským súdom v Žiline (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 8 Co 165/2011. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 20. februára 2012.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok (ďalej len „okresný súd“) č. k. 6 C 36/2007-211 zo 6. októbra 2008 bola zamietnutá žaloba sťažovateľky a ďalších štyroch žalobcov o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Rozsudkom krajského súdu č. k. 8 Co 165/2011-367 z 20. septembra 2011 bol rozsudok okresného súdu potvrdený.

Sťažovateľka spolu s ďalšími žalobcami požadovali, aby súd určil ich podielové spoluvlastnícke právo ku konkrétne označeným nehnuteľnostiam ležiacim v katastrálnom území R. O vlastnícke právo prišli v dôsledku skutočnosti, že po určitú dobu existoval právoplatný rozsudok všeobecných súdov, ktorým bola vyhlásená za neplatnú zmluva, ktorou sťažovateľka a ostatní žalobcovia spoluvlastnícke podiely nadobudli. Počas tejto doby bol predmet sporu považovaný za vlastníctvo predchádzajúceho vlastníka, ktorý sa však dostal do konkurzu a nehnuteľnosti boli v rámci konkurzu predané. Potom neskôr bol právoplatný rozsudok určujúci neplatnosť nadobudnutia vlastníctva sťažovateľkou a ostatnými žalobcami Najvyšším súdom Slovenskej republiky v dovolacom konaní zrušený a následne bola žaloba o určenie neplatnosti zmluvy právoplatne zamietnutá. Sťažovateľka bola preto toho názoru, že vlastnícke právo nikdy nestratila (rovnako ako ostatní žalobcovia).

Všeobecné súdy nedali sťažovateľke za pravdu, a to hlavne s poukazom na to, že sporná nehnuteľnosť bola predaná v konkurznom konaní, čo vylučuje uplatňované vlastnícke nároky sťažovateľky a ostatných žalobcov.

Sťažovateľka požaduje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 8 Co 165/2011 s tým, aby bol rozsudok z 20. septembra 2011

zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. Požaduje tiež finančné zadost'učinenie vo výške 50 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia advokátom v sume 323,52 €.

Podľa zistenia ústavného súdu rozsudok krajského súdu č. k. 8 Co 165/2011-367 z 20. septembra 2011 nadobudol právoplatnosť 18. novembra 2011. Dovolanie proti rozsudku podané nebolo.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť bola podaná oneskorene.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom

zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Keďže sťažnosťou napadnutý rozsudok krajského súdu sa stal právoplatným 18. novembra 2011, treba sťažnosť podanú ústavnému súdu, ktorá bola odovzdaná na poštovú prepravu 20. februára 2012, považovať za oneskorene podanú.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2012